

گنہگاری

ہک دن کرن شکار شکاری باری اندر آیا
 آ درخت کہنے دی چھاماں اُس نے ڈیرہ لایا
 نالے باز ہوا یوں اڈا آ بیٹھا اُس رُکھ تے
 طمع لوڑے ماس نہ چھوڑے آیا ظالم پھنکھ تے
 پیٹھ شکاری باز اُتے سی وچ بیٹھی اک گنہگاری
 دُشمن دیکھ کہے اُج میں وی چوگ ازل دی جُگی
 پیٹھوں شست شکاری جوڑے تیر گنہگاری نوں لاواں
 اُتوں باز تکے جے اڈے پکڑ شتابی کھاواں
 گنہگاری جد انہاں نوں ڈٹھا کردی فکر گنہگاری

کھندی ربا کیوں کر رکھ سیں بچن نہیں ہُن میرا
 بیٹھ رہواں تاں شست برابر مارے تہر شکاری
 جے اڈے تاں باز پکڑسی ہر پاسوں میں ماری
 تہر لگن بچ دیر نہ کوئی تدبیر نہ چلدی
 آئی کھڑی اجل دی ایہو وچ تقدیر ازل دی
 جاں رب رکھن اُتے آیا کے سبب بنایا
 گہنگی ول شکاری تکدا شست تہان ٹھہرایا
 تچھوں ناگ چلائے اس نوں دند آلو زہر دے
 تہر چھٹا جا لگا بازے دونویں دشمن مردے
 گہنگی بیٹھی رہی اُتھائیں چنگی پہنئی نروئی
 مارن والے موئے محمد قدرت رب دی ہوئی

1۔ اوہکھے لفظاں نامطلب:

طمع	:	لاچ، حرس
شست	:	نشانہ
شتابی	:	چھٹ پھٹ، یکدم
اجل	:	موت
ازل	:	تقدیر
آلود	:	پہرے ہوئے، پہر پور
نروئی	:	سلامت، صحت مند

2۔ مندرجہ ذیل سوالاں نے جواب دیو:

- (۱) گہنگی کتھے بیٹھی ہوئی سی؟
- (۲) بوٹے نی چھام بچ کون آ بیٹھا؟
- (۳) بوٹے نے اُپر کون اڈناسی؟
- (۴) گہنگی کے سوچن لگی؟
- (۵) شکاری کی کے ہو یا؟
- (۶) تہر کس کی لگا؟

3۔ خالی جگہاں کو مناسب لفظاں نال پتر و:

ماس چوگ فکر تدبیر تہیان قدرت

(۱) کُہنگی جد اُنہاں ول ڈٹھا کردی..... کُہنیرا۔

(۲) دُشمن دیکھ کہے اج میں وی..... ازل دی چگی۔

(۳) طمع لوڑے..... نہ چھوڑے آیا ظلم پہنکھ تے۔

(۴) تیر لگن پنج دیر نہ کوئی کجھ..... نہ چلدی۔

(۵) کُہنگی ول شکاری تکد اشست..... بٹھہرایا۔

(۶) مارن والے موئے محمد..... رب دی ہوئی۔

